

ในการประชุมคณะกรรมการนานาชาติ รางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล เมื่อวันที่ ๒๓ ต.ค. ๕๖ Professor Bert Sakmann กรรมการท่านหนึ่ง ได้นำเอกสารต้นฉบับแปลบันทึกส่วนหนึ่ง ของ Dr. Friedrich Schaefer ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๕๒ ถึง ๑๐ สิงหาคม ๒๔๕๖ มาให้อ่าน โดยท่านถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๕๗ เพราะโรคโลหิตเป็นพิษ ที่ติดจากการผ่าตัดผู้ป่วย

อ่านแล้วได้ความรู้เรื่องสภาพบ้านเมืองในสมัยร้อยปีก่อน ได้ตระหนักสภาพการต่อสู้แย่งชิงอำนาจระหว่างชาติอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน ในการมีอิทธิพลเหนือผู้บริหารประเทศไทย และที่สำคัญอย่างยิ่ง ได้สัมผัสความล้มเหลวของการแพทย์แผนตะวันตกในประเทศไทย

สภาพโรคภัยไข้เจ็บเมื่อร้อยปีก่อนคือ อหิวาตกโรค (ระบาดประจำปี) จากการขาดแคลนน้ำสะอาด มาลาเรีย (พบน้อยในเมืองบางกอก แต่เป็นปัญหามากในหัวเมือง) ไข้ทรพิษ (คนไม่นิยมปลูกฝี) โรคเหน็บชา ขาดแคลนความสามารถในการรักษาด้วยการผ่าตัดอย่างถูกสุขลักษณะ และชาวบ้านไม่ศรัทธาการรักษาที่โรงพยาบาล

ศาสตราจารย์ แบร์ท ซัคมานน์ ถึงกับเอ่ยกับผมว่า ไม่น่าเชื่อว่าระบบบริการสุขภาพของไทย จะก้าวหน้าเท่าเทียมกับตะวันตกในขณะนี้ โดยที่เมื่อร้อยปีก่อนเราอยู่ที่ศูนย์

บทแปลบันทึกชุดนี้ รวมทั้งบทส่งท้าย ที่เห็นความเห็นของ ศาสตราจารย์ แบร์ท ซัคมานน์ (ผู้ได้รับรางวัลโนเบล สาขาสรีรวิทยา หรือสาขาการแพทย์) จะตีพิมพ์ในหนังสือที่ระลึกฉลอง ๑๐๐ ปีโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในปีหน้า

วิจารณ์ พานิช

๒๔ ต.ค. ๕๖

ชีวิตที่พอเพียง : ๒๐๔๙. แพทย์เยอรมันกับการก่อตั้งโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันเสาร์ที่ 07 ธันวาคม 2013 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 07 ธันวาคม 2013 เวลา 23:34 น.

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#)